

Η εκλογή του Α.Σαμαρά

Η νίκη του Α.Σαμαρά φαινόταν σχεδόν αδύνατη ενάμιση μήνα πριν, όταν και ξεκινούσε η εσωκομματική προεκλογική εκστρατεία. Η βασική του αντίπαλος ήταν πολύ καλύτερα προετοιμασμένη και ο ίδιος απείχε από το πρώτο πλάνο της πολιτικής σκηνής σχεδόν επί δεκαετία. Η μεγάλη νίκη του, συνοδευμένη από μια εξαιρετικά μεγάλη πολιτική κινητοποίηση του νεοδημοκρατικού κόσμου, αποτελεί ένα σοβαρό δείκτη των ιδεολογικών ζυμώσεων που λαμβάνουν χώρα στην ελληνική κοινωνία σήμερα. Η εκλογή Σαμαρά οφείλεται:

α) στην στρατηγική ήττα του ιδεολογήματος του «μεσαίου χώρου». Μεγάλα κοινωνικά στρώματα απαιτούν τα πολιτικά κόμματα να ξαναγίνουν φορείς **διακριτών πολιτικών προγραμμάτων** και προτεραιοτήτων και όχι «ασαφείς» μηχανισμοί ατελούς κυβερνητικής διαχείρισης που τείνουν προς το «μέσον» και στην ουσία στο πολιτικό κενό.

β) στο **κοινωνικό αίτημα της ανατροπής των ισχυρότατων πολιτικών δικτύων** που έχουν οργανωθεί στο ελληνικό πολιτικό σύστημα από τη δεκαετία του '50 γύρω από τις παραδοσιακές πολιτικές οικογένειες (άτυπα κόμματα στην ουσία) Καραμανλή, Μητσοτάκη και Παπανδρέου.

γ) στην πολιτική του ικανότητα να διαχειριστεί τις δύο παραπάνω τάσεις με μαεστρία. Έτσι κι'αλλιώς, τουλάχιστον για ατολμία δεν μπορεί κανείς να κατηγορήσει το νέο ηγέτη της ελληνικής κεντροδεξιάς.

Χρ.Βερναρδάκης

Επίκουρος Καθηγητής Πολιτικής Επιστήμης ΑΠΘ